

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

دستنامه تاریخ شفاهی

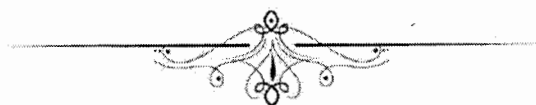
نویسندگان

توماس ال. چارلتون، لویس ای. مایرز، ربکا شارپلس

ترجمه

فرحناز اسماعیل بیگی

دستنامه تاریخ شفاهی

نویسندگان

توماس ال. چارلتون، لوییس ای. مایرز، ربکا شارپلس

ترجمه

فرحناز اسماعیل بیگی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

معاونت پژوهش و منابع دیجیتال

پژوهشکده اسناد

پاییز ۱۴۰۰

فهرست نویسی پیش از انتشار کتابخانه ملی ایران

عنوان و نام پدیدآور	: دستنامه تاریخ شفاهی / نویسندگان [صحیح: ویراستاران] توماس ال. چارلتون، لویس ای. مایرز، ربکا شارپلس، ترجمه فرحناز اسماعیل بیگی، [لهجری] سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، پژوهشکده اسناد
مشخصات نشر	: تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۷۰۸ص، ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
فروست	: انتشارات سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، شماره ۱۵۸۵.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۴۴۶-۶۳۳-۵
وضعیت فهرست نویسی	: فہپا
یادداشت	: عنوان اصلی: Handbook of oral history, c2006.
یادداشت	: کتابنامه.
موضوع	: تاریخ شفاهی
موضوع	: Oral history
شناسه افزوده	: چارلتون، توماس ال. ۱۹۳۶-م. ویراستار
شناسه افزوده	: Charlton, Thomas L. (Thomas Lee), 1936
شناسه افزوده	: مایرز، لویس ای. ۱۹۴۶-م. ویراستار
شناسه افزوده	: Myers, Lois E., 1946-
شناسه افزوده	: شارپلس، ربکا. ۱۹۵۸-م. ویراستار
شناسه افزوده	: Sharpless, Rebecca, 1958-
شناسه افزوده	: اسماعیل بیگی، فرحناز. ۱۳۴۴ - مترجم
شناسه افزوده	: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، پژوهشکده اسناد
شناسه افزوده	: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
شناسه افزوده	: National Library and Archives of I.R. of IRAN
رده بندی کنگره	: D۱۶/۱۴
رده بندی دیویی	: ۹۰۷/۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۴۴۰۰۵۸
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فہپا

انتشارات سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران؛ شماره ۱۵۸۵

عنوان: دستنامه تاریخ شفاهی
نویسندگان: توماس ال. چارلتون، لویس ای. مایرز، ربکا شارپلس
ترجمه: فرحناز اسماعیل بیگی
ویراستار: منیر کریمی
صفحه آرا: شیوا باقری
طراح جلد: رضا اسماعیلی
ناشر: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
(معاونت پژوهش و منابع دیجیتال)
شمارگان: ۵۰۰ نسخه / چاپ اول ۱۴۰۰
چاپ و صحافی: نگه‌نو
بها: ۱۷۰۰۰۰ ریال
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۴۶-۶۳۳-۵

نشانی: تهران، بزرگراه شهید حقانی (غرب به شرق)، بعد از ایستگاه مترو، بلوار کتابخانه ملی، دفتر فروش: ۸۱۶۲۳۳۷۷
نمابر: ۸۱۶۲۳۳۰۱ فروشگاه مجازی: <http://bookshop.nlai.ir> پست الکترونیک انتشارات: Publication@nlai.ir
سامانه انتشارات: <http://publish.nlai.ir>

فهرست مطالب

۵	سخن ناشر
۷	مقدمه مترجم
۹	سپاسگزاری
	مقدمه: در جستجوی کتابی درسی و مرجعی دائمی / توماس ال. چارلتون درباره نویسندگان
۱۳	مقالات و همکاران

فصل اول: پایه و بنیان

۳۸	۱. تاریخچه تاریخ شفاهی / ربکا شارپلس
۷۰	۲. تاریخ شفاهی، شاهدی در تاریخ / رونالد جی. گریل

فصل دوم: روش شناسی

۱۳۸	۳. طرح پژوهش و راهبردها / مری ای. لارسون
۱۷۳	۴. ملاحظات قانونی و اخلاقی در تاریخ شفاهی / لیندا شاپس
۲۱۰	۵. مصاحبه تاریخ شفاهی: از ابتدا تا انتها / چارلز تی. موریسی
۲۵۰	۶. تاریخ شفاهی و آرشیوها: مستندسازی متن / جیمز ای. فاگرتی
۳۷۸	۷. صفحه مشکل: نسخه برداری و ویرایش تاریخ شفاهی / الینور ای. میز

فصل سوم: نظریه ها

۳۱۷	۸. نظریه حافظه: فردی و اجتماعی / آلیس ام. هافمن و هاوارد اس. هافمن
	۹. سالمندی، دوره های زندگی، و تاریخ شفاهی: روایت های آمریکایی های آفریقایی تبار از
۳۴۰	مبارزه و انحطاط / کیم لیزی راجرز

- ۳۸۲ ۱۰. رویکردی تحلیلی محاوره‌ای به مصاحبه تاریخ شفاهی / اوا مک‌ماهان
- ۴۰۳ ۱۱. تاریخ شفاهی زنان: آیا ژانری خاص است؟ / شرنا برگر گلوک
- ۴۳۲ ۱۲. نظریه روایت / مری چمبرلین

فصل چهارم: برنامه‌های کاربردی

- ۴۵۹ ۱۳. انتشار تاریخ شفاهی: تبادل شفاهی و فرهنگ چاپی / ریچارد کاندیدا اسمیت
- ۴۷۴ ۱۴. بیوگرافی و تاریخ شفاهی / والری رالی یو
- ۵۲۱ ۱۵. کاری بحث‌برانگیز و دشوار: اجرا (نمایش) براساس تاریخ شفاهی / جف فریدمن
- ۵۶۷ ۱۶. تاریخ شفاهی در برنامه‌های مستند صوتی و تصویری (فیلم) / چارلز هاردی سوم و پاملا دین

سخن ناشر

انتشارات سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران چاپ و نشر آثار علمی و تخصصی خاصی را بر عهده دارد که عمدتاً موردنیاز و استفاده کتابخانه‌ها و آرشیوها و مراکز اسنادی و نیز مراکز آموزشی و پژوهشی است.

خط‌مشی انتشاراتی سازمان در این زمینه، ارائه الگوی نشر کتابخانه‌ای و آرشیوی از طریق چاپ و انتشار منابع علمی-پژوهشی و عرضه مطلوب آثار حرفه‌ای و تخصصی در حوزه‌های علم اطلاعات و دانش‌شناسی (کتابداری و اطلاع‌رسانی) و مطالعات و پژوهش‌های آرشیوی و اسنادی مانند منابع مرجع، سرعنوان‌های موضوعی، رده‌ها، استانداردها، اصطلاح‌نامه‌ها، مستندها، دست‌نامه‌ها، فهرست‌ها و فهرستگان‌ها، ایران‌شناسی، اسلام‌شناسی، تاریخ شفاهی؛ همچنین احیا و چاپ منابع نفیس و نادر از جمله اسناد تاریخی، نسخه‌های خطی، نشریات قدیمی و آثار بین‌رشته‌ای مرتبط و وابسته به این حوزه‌ها در انواع قالب‌ها و محمل‌های چاپی و الکترونیکی است.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران امیدوار است با یاری پروردگار و همراهی اصحاب قلم و اندیشه، در جهت پاسداشت و اشاعه دستاوردهای علمی و فرهنگی ایران‌زمین، با توش و توانی روزافزون گام بردارد.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جمهوری اسلامی ایران

مقدمه مترجم

کتاب حاضر ترجمه‌ای است از *Handbook of Oral History*. این کتاب مجموعه مقالاتی است درباره تاریخ شفاهی که هریک از این مقالات توسط نویسنده‌ای نگاشته شده که متخصص در زمینه خاصی از مباحث مربوط به تاریخ شفاهی است. این مقالات توسط توماس آل. چارلتون جمع‌آوری شده و به صورت کتاب جامعی که دربردارنده تمامی مباحثات در زمینه تاریخ شفاهی است در اختیار مخاطبان قرار گرفته است. می‌توان گفت هم افرادی که به طور جدی وارد حوزه تاریخ شفاهی می‌شوند و هم پژوهشگران خبره‌ای که علاقه‌مند به تفکر نقدگرایانه هستند پاسخ‌هایی برای پرسش‌های خود در مقالاتی که توسط بهترین متخصصان در حوزه تاریخ شفاهی نوشته شده است خواهند یافت، تاریخ‌پژوهانی که حرفه آن‌ها سبب شده با بسیاری از موضوعات جالب و درعین حال متفاوت و چندگانه روبه‌رو شوند. درحالی‌که منابع پژوهشی منتشرشده در حوزه تاریخ شفاهی را می‌شناسیم، نویسندگان مقالات این کتاب می‌توانند افکار ما را به افق‌های بالاتری برای تجزیه و تحلیل و ابتکارات تازه در این زمینه بکشانند. به طور خلاصه می‌توان گفت مقالات این دستنامه یک بررسی تازه و یک منبع کامل برای سفر با ما در طول مسیر پر پیچ‌وخم تاریخ شفاهی است.

این کتاب توسط مدیر محترم پژوهشکده اسناد در اختیار من قرار گرفت و کار ترجمه آن بر عهده من گذاشته شد. از تمامی مدیران و همکاران محترمی که با من همکاری کرده و امکان انتشار آن را فراهم ساختند بسیار سپاسگزارم. امیدوارم مرجعی مفید برای پژوهشگران حوزه تاریخ شفاهی باشد.

فرحناز اسماعیل بیگی

پاییز ۱۴۰۰

سپاسگزاری

در ابتدای برنامه‌ریزی برای این طرح، تعدادی از پژوهشگران مطرح در زمینه تاریخ شفاهی را وارد بحث خود کردیم. این پژوهشگران ما را در انتخاب عناوین و موضوعات مناسبی که پاسخ‌گوی نیاز ما در این کتاب باشد یاری کرده و نویسندگانی را به یاری طلبیدند که در هریک از این زمینه‌ها تخصص بیشتری دارند. مایه افتخار ما بود که نامشان در کتاب ما باشد و در قسمت هیئت تحریریه کتاب درج شود. مراتب امتنان ما از این افراد به‌عنوان دوستان و معلمان ما در پایان کتاب خواهد آمد. در مراحل اولیه اجرای این طرح، از تعدادی افراد صاحب‌نظر در حوزه تاریخ شفاهی نظرخواهی کردیم. این افراد پیشنهاد کردند عناوینی را انتخاب کنیم که دربردارنده تمامی موضوعات مد نظر ما باشد و همچنین به دنبال افراد صاحب‌نظری باشیم که هریک در یکی از زمینه‌های بحث‌شده تخصص کافی دارند و نام آن‌ها به کار ما اعتبار و ارزش می‌بخشید: «آلبرت اس. بروسارد»^۱ از دانشگاه تگزاس، «جیمز ای. فاگرتی»^۲ از انجمن تاریخ مینه‌سوتا، «رونالد جی. گریل»^۳ از دانشگاه کلمبیا، «روبرت پرکز»^۴ از کتابخانه بریتانیا، «لیندا شاپس»^۵ از گروه موزه‌ها و تاریخ پنسیلوانیا، «ریچارد کاندیدا اسمیت»^۶ از دانشگاه کالیفرنیا در برکلی، و «والری رالی یو»^۷ از چپل هیل در کارولینای شمالی.

هنگامی که خواننده، مقدمه کتاب را می‌خواند، شاید بعضی از نویسندگان در میان هیئت تحریریه را بشناسد؛ بنابراین دین ما به آن‌ها چندین برابر خواهد شد. اطلاعات درباره نوع ارتباط خاص هریک از نویسندگان با حوزه تاریخ شفاهی در انتهای کتاب آمده است. در میان

1. Albert S. Broussard

2. James E. Fogerty

3. Ronald J. Grele

4. Robert Perkes

5. Linda Shopes

6. Richard Candida Smith

7. Valerie Raleigh Yow

این نویسندگان، افرادی هستند که عقاید و افکارشان نسبت به تاریخ شفاهی چنان با موضوعات و عناوین ما نزدیک است که بدون کمک آن‌ها نگارش این کتاب تقریباً غیرممکن بود. مراتب سپاس خود را به نویسندگان این کتاب به‌خاطر اشتیاق جمعی آن‌ها برای شرکت در این طرح اعلام می‌داریم زیرا بیشتر آن‌ها با وجود کار فشرده‌ای که داشتند در این طرح شرکت کردند. ما از آن‌ها تشکر می‌کنیم به‌خاطر اینکه دانش و تجربیات خود را در زمینه تاریخ شفاهی روی کاغذ آوردند و از ابتدا تا انتها همکاری صمیمانه‌ای با ما داشتند و خوشحالیم که مطالب و تجربیات آن‌ها در این کتاب الهام‌بخش ما برای به‌کارگیری بهترین روش‌ها در تاریخ شفاهی است.

سه ویراستار این کتاب همگی از اعضای هیئت علمی دانشگاه بایلو، واکو، و تگزاس هستند که با طرح تاریخ شفاهی دانشگاه ارتباط تنگاتنگ دارند. این طرح، برنامه‌ای ساده در بخش امور دانشگاهی است و فرصتی برای داشتن چشم‌اندازی وسیع و جامع از این موضوع در اختیار ما قرار می‌دهد. ما مستقیماً به معاون شهردار گزارش می‌دهیم که خود، استاد، پژوهشگر، مدیر، و ویراستار است. در خلال سال‌هایی که روی این کتاب کار کردیم سه نفر به دفتر ما می‌آمدند و ما را به ادامه کار تشویق می‌کردند تا بتوانیم این کار را به سرانجام برسانیم. مرهون الطاف دوستان پژوهشگر و مدیر خود هستیم:

«دیانا ام. ویتانزا»^۱، بخش انگلستان و «میشل دی. بیوتی»^۲، بخش فلسفه و «جیمز اف. بنینگ‌هاف»^۳ از مدرسه موسیقی. از بزرگ‌ترین شانس‌های ما در نگارش کتاب‌های تاریخ شفاهی، همکاران دانشگاهی بوده است. این افراد با همکاری و مشارکت خالصانه و دائم خود و با همکاری اعضا و کارکنان ما این امکان را فراهم ساختند که کتاب منحصربه‌فردی مانند این کتاب را که یکی از بهترین کارهای اخیر در این زمینه است، به سرانجام برسانیم. ما از تمامی آن‌ها سپاسگزاریم. «بکی شولدا»^۴، مجری طرح بود که نقش هماهنگ‌کننده و مکاتبه با نویسندگان و پرکردن رزومه‌ها بر عهده او بود و کار خود را همیشه با مهارت، در کمترین زمان و دقت زیاد انجام می‌داد. «الینور ای. میز»^۵، سردبیر ارشد، نه تنها توصیه‌های مهمی درباره ویرایش کتاب ارائه داد، بلکه مشتاقانه نوشتن مقاله بحث‌برانگیز کتاب را در حوزه تاریخ نقلی به سرانجام رساند. نخستین سردبیر، «کاترین بلکمن»^۶ در ویرایش کتاب کمک فراوانی

1. Diana M. Vitanza

2. Micheal D. Beauty

3. James M. Bennighof

4. Becky Shulda

5. Elinor A. Maze

6. Kathryn Blakeman

کرد و از ابتدا مشوق ما برای این کار بود. اگرچه اکنون در فاصله‌ای بیش از هزار مایل دور از ما در شمال تگزاس زندگی می‌کند، هنوز یکی از اعضای تیم ما باقی مانده است و با انجام کار ویرایش و طرح‌های فهرست‌نویسی گهگاه به ما کمک می‌کند. «لسلی روی بالارد»^۱، نامزد دریافت بالاترین درجه در رشته فلسفه در کالج بوستون و ویراستار طرح تاریخ شفاهی، ماه‌های زیادی را در سال‌های گذشته صرف نوشتن منابع و یادداشت‌ها براساس شیوه تعیین‌شده کرد. او عنوان دستیاری ویراستار را در این کتاب به‌شایستگی برای خود به دست آورد. دانشجوی فارغ‌التحصیل تاریخ، «شاون موزر»^۲ از بخش تاریخ و «سارا جیسیم کارباجال»^۳ از مدرسه عالی کار اجتماعی در این کار به او کمک و یادداشت‌ها و منابع را تنظیم کردند. «موزر» همچنین اولین پیش‌نویس مرجع کامل مقالات را ایجاد کرد. همکاران دارای رتبه علمی و همکاران بدون رتبه علمی ما نقش خود را با پژوهش، ویرایش، نوشتن، و نقل کردن ایفا کردند که برای انجام این طرح بسیار اساسی بود. تعداد زیادی از آن‌ها زمان زیادی را صرف تایپ مقالاتی کردند که نویسندگان آن مقالات هنوز به کامپیوتر دسترسی نداشتند. کارکنان کتابخانه دانشگاه بایلور، به‌خصوص کارکنان امور داخلی کتابخانه برای دسترسی به منابع کتابخانه‌ای کمک زیادی به ما نکردند.

با جمع‌آوری مقالات و مطالب برای این کتاب چیزهای زیادی آموخته‌ایم و از مؤسسه «انتشارات آلتا میرا»^۴ برای دعوت از ویراستاران تشکر می‌کنیم. اولین ویراستاران «میچ آلن»^۵ و «سوزان والترز»^۶ به تمام استعلامات ما با صبر و مهربانی پاسخ دادند. مفتخریم که نام ما در کنار نام آن‌ها می‌آید.

ما معتقدیم که تاریخ شفاهی ابزاری مهم برای انتقال گذشته به آینده از طریق صداهای موجود است؛ همچنین معتقدیم در تاریخ شفاهی با صحبت کردن درباره تجربیات و گوش دادن به افراد و صحبت‌های یکدیگر ظرفیت مستقیم و فوری به وجود می‌آید که سبب تغییر شکل زندگی مردم می‌شود. جمع‌آوری این موضوعات و در دسترس قرار دادن آن‌ها برای نسل جدید پژوهشگران تاریخ شفاهی بسیار خوشایند است؛ به همین سبب به تاریخ شفاهی پرداخته و روش‌های انجام آن را بازگو می‌کنیم و تاریخ شفاهی را موضوع ایده‌آلی می‌دانیم.

1. Leslie Roy Ballard

2. Shawn Moser

3. Sara Chism Carbajal

4. Alta Mira Press

5. Mitch Allen

6. Susan Walters

مقدمه

در جستجوی کتابی درسی و مرجعی دائمی

توماس ال. چارلتون^۱

ودی میکوم^۲: کتاب یا آیین‌نامه... برای مراجعه مستقیم... معمولاً افراد برای برخی خدمات استفاده می‌کنند^(۱).

آگاهی از اقتباس

با توجه به تجربیاتی که در تاریخ شفاهی داشتیم و با توجه به اینکه چهار دهه پیش در این رشته فارغ‌التحصیل شدم در مقدمه خود برای تاریخ شفاهی اهداف تاریخ‌پژوهان جوان را به‌روشنی توضیح دادم. در نظامی پویا، میان منابع دست اول و منابع دست دوم، تفاوت وجود دارد، نظامی که پیروان آن به توافقی کلی و درکی مشترک می‌رسند. چندین حرکت مهم و هم‌زمان سبب شد که تاریخ‌پژوهان برای فهم جهان از تاریخ شفاهی استفاده بیشتری کنند. به‌عنوان فردی تازه‌کار در تاریخ و جامعه‌شناسی، تصور می‌کنم علوم اجتماعی و علوم انسانی می‌توانند در حوزه یکدیگر نفوذ کنند و سبب تقویت یکدیگر شوند و این ترکیب می‌تواند حتی سبب ایجاد برخی دانش‌های میان‌رشته‌ای شود. وقتی دو نفر از دانشجویان فارغ‌التحصیل من - دو نفر از بهترین پژوهشگران تاریخ، «والتر پرسکات وب و جو بی. فرانتز»^(۲) - برای ما تاریخ را «ماجرایی بسیار بزرگ» معرفی کردند صحبت‌های آنان دربارهٔ تاریخ شفاهی بسیار بر من تأثیر گذاشت و برای به‌دست‌آوردن منابع تاریخ شفاهی به دنبال فرصت بودم^(۳).

این مسئله سبب شد در مقالاتی که برای سمینارها آماده می‌کردم و در رساله دکتری خود از تعدادی نوار کاست که از مصاحبه‌کنندگان تهیه کرده بودم به‌عنوان سند برای مستند کردن

1. Thomas L. Charlton

2. Vade mecum

برخی مطالب استفاده کنم (باید اضافه کنم اساتید من، ما را به‌سوی طرح‌های بزرگ مربوط به نویسندگان فدرال هدایت کردند؛ به‌خصوص به‌طرف مصاحبه‌های مشروح با نخستین کسانی که مستندسازی کرده و روی پژوهش‌های تاریخی کار کرده بودند).

کاربرد بعدی من از تاریخ شفاهی به‌عنوان روشی پژوهشی در اواخر دهه ۱۹۶۰ اتفاق افتاد، یعنی هنگامی که «فرانتس» و گروهی از همکارانم را در دانشگاه تگزاس در اوستین ملاقات کردم و در جریان رقابت‌های حرفه‌ای در طرح بزرگ تاریخ شفاهی زندگی و دوره «لیندون بینز جانسون»^(۳) قرار گرفتم پژوهش گسترده‌ای که نتایج آن توجه بسیاری از پژوهشگران را به آرشیو کتابخانه «لیندون بینز جانسون (ال. بی. جی.)» جلب کرد. در کتابخانه‌های قدیمی مانند کتابخانه‌های ریاست‌جمهوری زمان روزولت، ترومن، آیزنهاور، و کندی، تاریخ شفاهی مانند بازاری مکاره و درهم‌وبرهم شده بود؛ اما کتابخانه جانسون استانداردها و اصول پیشرفته و نوتری برای کتابخانه‌ها و آرشیوها تدوین کرد و هم‌زمان الگویی دانشگاهی برای کتابخانه‌های دیگر تدارک دید که تمرکز اصلی آن براساس اداره کل کاخ سفید بود. این طرح تاریخ شفاهی جدید، فرصتی بود که درباره شیوه کار آرشیو ملی آمریکا مطالب بیشتری بدانم، جایی که در زمینه پژوهش‌های تاریخ شفاهی بسیار پیشرفته بود و می‌توانست الگویی برای کتابخانه‌ها و موزه‌های خاص این رشته باشد تا با ابداع روش‌های جدید با روش‌های سنتی فاصله بگیرند.

دو سال بعد، هنگامی که موقعیتی برایم پیش آمد که با یک گروه پژوهشی منسجم تاریخ شفاهی، همکاری و برنامه تاریخ شفاهی کوتاه و کاربردی را در دانشگاه بایلور بنیان‌گذاری کنم^(۴) - برنامه‌ای که برای یک‌دهه کاربرد داشت - فرصت خوبی بود که با جدیت و بلافاصله وارد موضوع تاریخ شفاهی شوم.

خوشبختانه به افرادی پیوستم که معتقد بودند تاریخ شفاهی بر پژوهش‌های علمی در ایالات متحده و آمریکای شمالی تأثیر گذاشته است. افرادی که روزبه‌روز بر تعداد آن‌ها افزوده می‌شد، این گروه در اوایل دهه ۱۹۷۰ عنوان جدید «تاریخ شفاهی» را برای این حوزه انتخاب کردند («رونالد جی. گریل» در مقاله خود در این کتاب به این موضوع اشاره می‌کند که در دیگر قسمت‌های جهان به نیازهای پژوهشگران به تاریخ شفاهی چندین سال بعد توجه شد). این نام بسیار محبوب من بود. بعضی از پژوهشگران سنتی آن نسل و حتی افراد صاحب‌نظر در حوزه تاریخ که برای من بزرگ‌ترین صاحب‌نظران این رشته بودند، از تاریخ شفاهی استقبال نکردند. تلاش کردم پیش از انجام هر کاری در دفتر ایالتی خود که در زمینه حفاظت تاریخی فعال بود، از تاریخ شفاهی به‌عنوان منبع اصلی و ضروری برای حفاظت و مستندسازی تاریخی استفاده

کنم و این کار را براساس «قانون ملی حفاظت تاریخی»^۱ مصوب ۱۹۶۶ انجام دادم. تعداد اندکی از همکاران من منکر اهمیت تاریخ شفاهی بودند مدت‌ها طول کشید تا از تاریخ شفاهی در حوزه مطالعات محیطی، مطالعه علم اخلاق و تاریخ جامعه استقبال شود و آن را بپذیرند. طرح‌های تاریخ شفاهی که یکی پس از دیگری انجام می‌شد شواهد پژوهشی مهمی را برای پژوهشگران فراهم کرد و تاریخ شفاهی یکی از منابع اصلی مستندسازی شد. این موضوعات انگیزه‌ای برای من و همکارانم در دانشگاه «بایلور» و بسیاری از کالج‌ها و دانشگاه‌های دیگر شد.

مردمی شدن^۲

از زمانی که «آلن نوینس»^۳ در اواخر دهه ۱۹۳۰ جسورانه اعلام کرد که آمریکایی‌ها باید گذشته خود را از طریق مصاحبه با رهبران جامعه و ضبط آن روی کاست ضبط و ثبت کنند، مفهوم تاریخ شفاهی بسیار گسترش یافت. این مسئله هم سبب تقویت منابع «آرشیو بزرگ مرکز اسناد ملی ایالات متحده آمریکا» (نارا)^۴ شد که مربوط به کتابخانه‌های ریاست‌جمهوری است و هم سبب پیشرفت تحصیلات دانشگاهی در این زمینه شد. همچنین، از طرح‌های تاریخ محلی و جامعه با استفاده از گزارش‌های شاهدان عینی حمایت کرد، هنرها را به یکدیگر پیوند داد و در آموزش‌های دوره تحصیلات متوسطه اصلاحاتی ایجاد کرد. فعالیت‌های تاریخ شفاهی سبب توسعه و تقویت موزه‌های بزرگ و کوچکی شد که روی افراد و موضوعات غیرتاریخی کار می‌کردند. همچنین، اساس ساخت فیلم‌های مستندی شد که توجه بیشتر و برداشت‌های جدیدتری از وقایع تاریخی مهم مانند جنبش‌های حقوق مدنی و نیز موضوعات فرهنگی مهمی مانند بیسبال آمریکایی را به دنبال داشت که از موضوعات بحث‌برانگیز در این حوزه بود. مهم‌تر از همه این‌ها، این بود که واژه تاریخ شفاهی همگانی شد و آزادانه در صحبت‌های روزانه افراد به کار رفت و با شکلی که ما آن را چهار دهه پیش مطرح کردیم بسیار متفاوت شد. در حال حاضر، بخشی از جامعه آمریکا تاریخ شفاهی را مانند گزارش پزشکی می‌دانند که فردی هنگامی که دندانپزشک خود را عوض می‌کند، ارائه می‌دهد. امروزه مقوله تاریخ شفاهی به تمام مردم در هر جای دنیا تعلق دارد و افراد می‌توانند آزادانه و به شیوه‌های مختلف از آن استفاده کنند.

1. National Historic Preservation Act (NHPA)

2. Democratization

3. Allan Nevins

4. National Archives and Records Administration (NARA)

کسانی که معتقدند تاریخ شفاهی متعلق به گروه‌های شناخته‌شده و مطرح و پژوهشگرانی است که خاطرات افراد مهم دخیل در وقایع تاریخی مهم را ثبت می‌کنند یا اینکه تاریخ شفاهی متعلق به آرشیو‌دارهای آموزش‌دیده‌ای است که فقط با امضای موافقت‌نامه‌هایی با مصاحبه‌شوندگان مبادرت به انجام این کار می‌کنند، نکته بسیار مهمی را در نظر نگرفته‌اند و آن این است که تاریخ شفاهی به‌عنوان شیوه بیان، در همه جا هست و به‌عنوان بخش اساسی و معمولی تاریخ مردم پذیرفته شده است. تاریخ شفاهی بارها از چهارچوب نظام دانشگاهی عبور کرده، به‌گونه‌ای که ارزش پژوهش تاریخی آن با توجه به برنامه‌ریزی پیشرفته، کلی، و سراسری آن در بسیاری از رشته‌های غیرتاریخی افزایش یافته است. می‌توان گفت که تاریخ شفاهی به‌زودی یکی از جنبش‌های پژوهشی میان‌رشته‌ای و سبب ظهور و شکل‌گیری فرهنگ‌های جدید خواهد شد.

به یازده سال پیش برمی‌گردم (۱۹۷۵-۱۹۸۶) که افتخار ویراستاری فصلنامه‌ای به نام *خبرنامه تاریخ شفاهی*^۱ را داشتم. برای هر شماره از فصلنامه اخبار جمع‌آوری می‌شد و برای انجام طرح‌های تاریخ شفاهی در آمریکا در فصلنامه آگهی می‌دادیم. به‌این‌ترتیب، توانستیم منشأ پیدایش چنین طرح‌هایی را که شاید هزاران نفر بودند شناسایی و اعضای جدیدی برای طرح‌های تاریخ شفاهی معرفی کنیم و در خوانندگان انگیزه‌ای ایجاد کنیم که به این جنبش بپیوندند. معتقد بودیم این حرکت نیاز به حمایت افراد مشتاقی دارد که آن را کاملاً باور دارند کسانی که سال‌ها به انجام طرح‌های مصاحبه‌محور برای آرشیو کردن و حفاظت آن‌ها علاقه‌مند بودند. حامیان این نوع جدید تاریخ‌نگاری، مؤسسات بزرگ، سازمان‌های دولتی، اتحادیه‌های مدارس متوسطه، کتابخانه‌های محلی و موزه‌ها بودند. برای مؤسسات خیریه ملی افتخاری بود که با اقدامات انسان‌دوستانه و حمایت‌های زیاد سبب پیشرفت طرح‌های تاریخ شفاهی نوظهور در سال‌های اولیه شوند. همچنین سند افتخاری برای اساتیدی بود که با برگزاری سمینارهای آموزشی درباره روش‌شناسی تاریخ شفاهی در کالج‌ها به پیشرفت تاریخ شفاهی کمک کنند. دوره تعصب و احساسات منفی نسبت به تاریخ شفاهی آمریکا تمام شده است. تاریخ شفاهی به مسئله‌ای بین‌المللی تبدیل شده و به‌اندازه‌ای پیشرفت کرده است که هر روز نشریات پژوهشی و جزوه‌های موضوعی بیشتری درباره آن منتشر می‌شود و کاربران این رشته و کسانی که در آمریکا به سطوح بالایی در این رشته رسیده‌اند از آن استفاده می‌کنند.

کتابی راهنما و مرجعی آماده

اثری که اکنون در دست ماست هم کاربردی و هم چالش برانگیز است: در نمایی کلی از کتاب جدید *دستنامه تاریخ شفاهی*، باید به تمامی موضوعات توجه کنیم و آن را به صورت مرجعی علمی برای پژوهشگران و راهنمایی برای علاقه‌مندان به تاریخ شفاهی درآوریم.

می‌توان گفت هم افرادی که به طور جدی وارد حوزه تاریخ شفاهی می‌شوند و هم پژوهشگران خبره‌ای که علاقه‌مند به تفکر نقدگرایانه هستند با خواندن مقالات بهترین متخصصان تاریخ شفاهی پاسخ پرسش‌های خود را خواهند یافت. حرفه این تاریخ‌پژوهان سبب شده است آن‌ها با بسیاری از موضوعات جالب ولی متفاوت و چندگانه روبه‌رو شوند. درحالی که منابع پژوهشی منتشرشده در حوزه تاریخ شفاهی را می‌شناسیم، نویسندگان مقالات این کتاب می‌توانند افکار ما را به افق‌های بالاتری برای تجزیه و تحلیل و ابتکارات تازه در این زمینه بکشانند. به طور خلاصه می‌توان گفت مقالات این دستنامه مطالعه‌ای نو و منبعی کامل برای گذر از مسیری پریپیچ وخم است. با این کتاب به مراکز پژوهشی، اتاق‌های سمینار، و دیگر مکان‌های پژوهشی می‌رویم، انگیزه‌ای برای بحث ایجاد می‌کنیم و دانش عملی را گسترش می‌دهیم به سازمان‌های دولتی می‌رویم، یعنی جاهایی که ویراستاران یا مورخان این حوزه، نیاز به گرفتن کمک از منابع آن‌ها دارند و حتی به سراغ فعالان اجتماعی می‌رویم که فعالیت‌های آنان در زمینه تاریخ شفاهی سبب توانمندشدن گروه‌هایی از شهروندان محلی شده است. امیدواریم این کتاب به زودی یکی از کاربردی‌ترین و مفیدترین کتاب‌های راهنما در حوزه پرهیاهوی تاریخ شفاهی شود که تاکنون چاپ و منتشر شده است. کتابی سودمند که مرجع آماده‌ای را در دسترس ما قرار می‌دهد و برای مدتی طولانی با ما در این سفر همراه خواهد بود. دستنامه تاریخ شفاهی، فرصت جدیدی را فراهم کرده است که گروهی از اساتید مجرب و تاریخ‌پژوهان علاقه‌مند به تاریخ شفاهی و خوانندگانی که هم دست‌اندرکار تاریخ شفاهی هستند و هم از آن استفاده می‌کنند، از یکدیگر بیاموزند. این کتاب نیاز کسانی را برآورده می‌کند که در پی نوشتن مطالب جدید و مقالات وزین پژوهشی درباره تاریخ شفاهی هستند. این کتاب پاسخ‌گوی نیاز مهم دیگری نیز هست: تفسیر و توضیح نظری و استفاده از تاریخ شفاهی به عنوان شاهد و گواه. این کتاب با ارائه نظریه‌ها و توضیحات مربوط به روش‌شناسی عملی در حوزه تاریخ شفاهی، «بهترین روش‌ها» را معرفی می‌کند و با توجه به طرح پژوهش، ملاحظات قانونی و اخلاقی، روش‌های مصاحبه، مسائل آرشیوی مربوط به حفظ و نگهداری، و سؤالات متعددی که درباره نسخه‌برداری و ویرایش نوارهای صوتی تاریخ شفاهی پیش می‌آید، راهکارهایی را

معرفی می‌کند. برخی بحث‌های نظری از مرزهای موجود فراتر می‌رود؛ خواننده را به نظریات مربوط به حافظه، نظریات مربوط به مراحل زندگی، تجزیه و تحلیل روابط، مفاهیم و مسائل مربوط به جنسیت، و نظریه‌های جامع مربوط به روایت می‌برد. در بخش تاریخ شفاهی کاربردی، خواننده با نظریات و کاربردهای تاریخ شفاهی آشنا می‌شود. این کتاب پاسخ‌گوی نیاز کسانی است که در پی ایده‌های نو درباره کاربرد تاریخ شفاهی در ژانر هنری هستند. همچنین به نیاز کسانی پاسخ می‌دهد که به اطلاعاتی از تاریخ شفاهی برای مستندسازی صداها و تصاویر نیاز دارند.

مانند تمام طرح‌های سازمانی این کتاب مرجع کمی متفاوت‌تر از آن چیزی شد که در ابتدا در نظر داشتیم و نویسندگان آن امیدوارند این کتاب دربردارنده موضوعات نظری و کاربردی باشد که برای کاربران تاریخ شفاهی بسیار اهمیت دارد. هیئت مشاوران تحریریه ما در شناسایی همکاران توانمند و مشتاق که مقالات را ارائه کرده‌اند بسیار مؤثر بودند. ما هم همراه آنان به دنبال تاریخ‌پژوهانی بودیم که در زمینه تاریخ شفاهی به افق‌های دوردست‌تر می‌نگریستند، کسانی که به تاریخ شفاهی ارج می‌نهند، و کسانی که همیشه در حال یافتن راه‌های نوتری برای درک شرایط و روزگار انسان‌ها هستند. به دلایل متعددی دسترسی به برخی مقالات (و چند نفر از مقاله‌نویسان) ممکن نبود و این مقالات در مجموعه نهایی آورده نشدند. خواننده هوشیار کتاب جای خالی مقالات خاصی درباره فناوری‌های ثبت و ضبط موضوعات تاریخی، یعنی آخرین ابتکارات در زمینه دیجیتال‌شدن، اقتباس از تاریخ شفاهی در آموزش و تاریخ عمومی، ملزومات تاریخ شفاهی در پژوهش‌های خانوادگی و تاریخ جامعه، حمایت اجتماعی و توانمندسازی تاریخ شفاهی، و چگونگی استفاده از تاریخ شفاهی در نمایشگاه‌ها و موزه‌ها را احساس خواهد کرد. همه این موضوعات و سرفصل‌ها در قسمت «آنچه باید انجام شود» آمده است. هیئت تحریریه با کمال میل این انتقادات را می‌پذیرند زیرا این انتقادات آن‌ها را به جلو حرکت می‌دهد، البته نبودن مقالاتی از نویسندگان مطرح در زمینه برخی موضوعات مهم جای تأسف بسیار دارد. خوانندگانی که در جستجوی اطلاعاتی هستند که در این کتاب مطرح نشده است در مقالات کتاب و به‌خصوص در فهرست مبسوط منابع مرجع برای موضوعاتی که علاقه‌مندند منابعی را خواهند یافت. شاید در حرکتی واقعی برای تاریخ شفاهی چنین خوانندگانی در آینده، یافته‌های خود را از تاریخ شفاهی با نوشتن مقالاتی در کتابی مرجع در این زمینه به اشتراک بگذارند.

کتابی راهنما در دست ما

عنوان بخش اول این کتاب «اساس و بنیان»^۱ است. این بخش دارای مقالاتی است که دو تن از تاریخ‌پژوهان حوزه تاریخ‌شفاهی نگاشته‌اند که تجربه طولانی در دانشگاه به‌عنوان رؤسای مراکز پژوهشی تاریخ‌شفاهی دارند و اعضای فعال مؤسسه تاریخ‌شفاهی آمریکا هستند. «ریکا شارپلس»^۲، نویسنده اولین مقاله است که نامش در جدول گسترده مطالعات و پژوهش‌های تاریخی در آمریکا، تاریخ زنان، و تاریخ آمریکای جنوبی آمده است. دانش مستقیم و بدون واسطه‌اش برای او شرایطی را مهیا کرده است که مقالاتی درباره تاریخ‌شفاهی بنویسد و شرایطی برای نوشتن مقالات بعدی در این زمینه فراهم کند. آگاهی وی از تاریخ‌شفاهی هم در بخش نظری و هم در بخش عملی بر گنجینه دانش تاریخ‌شفاهی افزود گنجینه‌ای که «مانفرد جی. واسرمن»^۳ از دهه ۱۹۷۰ در کتابخانه ملی پزشکی آمریکا جمع‌آوری کرده بود. دومین مقاله از یکی از درخشان‌ترین و نکته‌سنگ‌ترین متفکران حوزه تاریخ‌شفاهی است. «رونالد جی. گریل»^۴، مورخی فرهنگی است که در دانشگاه «راتگرز» آمریکا زیرنظر «وارن سوزمن»^۵ آموزش دیده است. وی پژوهشگری کهنه‌کار و باتجربه است که توانسته افراد عادی و غیرتحصیل‌کرده را در طرح‌های تاریخ‌شفاهی به کار گیرد. عنوان کتاب او *محفظه‌های صدا: هنر تاریخ‌شفاهی*^۶ است که بارها تجدید چاپ شده است. نظرات و عقاید او در این کتاب سبب شده است که زاویه دید کاربران درباره ماهیت اصلی تاریخ‌شفاهی تغییر کند؛ به‌گونه‌ای که آنان تاریخ‌شفاهی را شاهد و گواه در نظر بگیرند، شهادتی که از حافظه و صداها، انسان‌ها استفاده می‌کند و تاریخ در آن به شیوه‌ای بیان می‌شود که برای کاربرد در آینده مفید باشد. در مقاله حاضر، «گریل» مبانی نظری تاریخ‌شفاهی را به دو دسته تقسیم می‌کند: تاریخ‌شفاهی به‌عنوان منبع اطلاعات درباره گذشته (و موضوعی آرشیوی) و تاریخ‌شفاهی به‌عنوان ابزاری برای بیان تضادها (یکی از عوامل مؤثر در تغییرات اجتماعی). سپس شیوه‌هایی را پیشنهاد می‌کند که با استفاده از آن‌ها می‌توان در تاریخ‌شفاهی جدید به این دو موضوع در کنار هم توجه کرد. او شاهد دگرگونی در ادبیات تاریخ‌شفاهی بود که از دهه ۱۹۷۰ آغاز شده بود دگرگونی تاریخ‌شفاهی از تاریخ جامعه به مطالعات فرهنگی. «گریل» می‌گوید امروزه پیچیدگی اصلی تاریخ‌شفاهی و تفسیر شواهد تاریخ‌شفاهی مربوط به عواملی مانند روابط مصاحبه‌کننده و مصاحبه‌شونده،

1. Foundation

2. Rebecca Sharpless

3. Manfred J. Wasserman

4. Warren Susman

5. Envelope of sound

حافظه، اسطوره، روایت، روابط بین فردی، آگاهی، ایدئولوژی و ویژگی‌های صداست. دومین فصل اصلی کتاب، یعنی «روش‌شناسی»^۱ دربردارنده مجموعه‌ای از مقالات است که تقریباً تمامی پژوهشگران تازه‌کار تاریخ شفاهی خواستار آن هستند. در این بخش موضوعاتی مطرح می‌شود که پژوهشگران کهنه‌کار مدت‌های طولانی درگیر آن بوده‌اند. در جریان پیشرفت طرح تاریخ شفاهی جدید و با در نظر گرفتن ملاحظات و ملزومات اخلاقی و قانونی در مصاحبه‌های ضبط‌شده، حفاظت و نگهداری و آرشیوکردن مصاحبه‌های ضبط‌شده و فرایند بی‌نهایت پیچیده نتیجه‌گیری و ویرایش خاطرات شفاهی، مقالات انتخاب‌شده برای این بخش موضوعات جدیدی را پیش روی خواننده قرار می‌دهد و توصیه‌های مهمی را به تمامی کاربران ارائه می‌دهد، به‌خصوص مبتدیانی که برای الگوگرفتن و یادگرفتن از تجربیات گذشتگان خود مشتاق هستند.

در دو مقاله نخست روش‌شناسی، مسائل مهمی درباره چگونگی آمادگی برای مصاحبه مطرح می‌شود. «مری ای. لارسون»^۲ در مقاله خود «طرح پژوهش و راهبردها» می‌نویسد مصاحبه‌ها و طرح‌های تاریخ شفاهی که براساس طرحی از پیش تعیین‌شده هستند بر مصاحبه‌هایی برتری دارند که خودبه‌خود و بدون طرح و راهبرد انجام می‌شوند. «لارسون» که دو مدرک و جایگاه علمی در انسان‌شناسی و تخصص در تاریخ اقوام دارد نمونه‌های فراوانی در زمینه برخی مطالعات نظری - نظریه‌های انتقادی مربوط به نخبگان و غیرنخبگان و نظریه‌های جهت‌دار - ارائه می‌دهد که می‌تواند پژوهش‌های تاریخ شفاهی را در مسیری خاص پیش ببرد او با توضیحات کافی خوانندگان را به‌سویی هدایت می‌کند که بتوانند طرح کلی پژوهش خود را ترسیم کنند. پژوهش‌هایی با موضوعات خاص مانند تاریخ زندگی، تاریخ جامعه، یا تاریخ خانواده. ایجاد طرح کلی پژوهش، انتخاب مصاحبه‌شوندگان و مصاحبه‌کنندگان، مشخص کردن حوزه و دامنه طرح، پژوهش درباره عناوین آن‌ها و آمادگی برای به‌دست آوردن نتایج دلخواه لازم است. عنوان مقاله بعدی «ملاحظات قانونی و اخلاقی در تاریخ شفاهی» اثر «لیندا شاپس» درباره دو موضوع بسیار مهم و مرتبط با یکدیگر است که در تمام مراحل تاریخ شفاهی به آن‌ها توجه خاص می‌شود. درحالی‌که «شاپس» از بسیاری طرح‌های تاریخ شفاهی در سطح خرد و در سطح کلان انتقاد می‌کند، از استانداردهای کلی انجمن تاریخ شفاهی نیز تبعیت می‌کند. استانداردهایی که با کمک خود او نوشته شده است. معتقد است در برخی مواقع وظیفه تاریخ‌پژوهان حوزه تاریخ شفاهی این است که با توجه به شرایط خاص براساس بهترین داوری‌ها

1. Methodology

2. Mary A. Larson

و تصمیمات خود عمل کنند. «شاپس» الزامات قانونی درباره حق نشر، «توافق آگاهانه»^۱ و «فرم آزادی انتشار»^۲ را توضیح می‌دهد، یعنی موضوعاتی که تاریخ‌پژوهان مدت‌های طولانی از آن آگاهی داشتند ولی در حال حاضر به واسطه دسترسی به انتشارات جهانی در «شبکه گسترده جهانی»^۳ پیچیده شده است. با توجه به تأکید قوانین فدرال بر پژوهش‌هایی با محوریت انسان که در پژوهش‌های دانشگاهی نیز به آن توجه می‌شود «شاپس» از زاویه دید جدیدی این موضوع را ارزیابی و آن را در ارتباط با تاریخ‌شفاهی بررسی می‌کند. «شاپس» توضیح می‌دهد مسائل اخلاقی که برخاسته از موضع دموکراتیک پژوهشگران تاریخ‌شفاهی است شامل روابط قدرت و «همذات‌پنداری»^۴ با مصاحبه‌شوندگان است. در بسیاری از مواقع «شاپس» مانند «گریل» اعتراف می‌کند به دلیل مواجهه با مسائل جدیدی در زمینه اخلاقیات، تاریخ‌شفاهی به مسئله پیچیده تفسیری تبدیل شده است. مقاله اصلی و مرکزی بخش روش‌شناسی مربوط به قلب پژوهش‌های تاریخ‌شفاهی، یعنی مصاحبه است. مطالبی را که «چارلز تی. مورسی»^۵ و همکارانش براساس پژوهش‌های تاریخ‌شفاهی در آمریکا شکل داده‌اند نمی‌توان خلاصه کرد. به‌عنوان یک آرشیودار نویسنده و استاد فنون مصاحبه را با جمع‌کنندگی از تاریخ‌پژوهان هم برای پژوهشگران باتجربه و هم پژوهشگران تازه‌کار به اشتراک گذاشته است. در مقاله خود «مصاحبه‌های تاریخ‌شفاهی: از ابتدا تا انتها» با آوردن نمونه‌هایی از تجربیات خود در این زمینه خوانندگان را قدم‌به‌قدم برای انجام مصاحبه راهنمایی می‌کند. مورسی با ارائه روش‌های نو و جالب تأثیر فراوانی در پژوهش، نوشتن و آموزش داشته و مناسب‌ترین فردی است که می‌تواند توصیه‌هایی برای کسانی داشته باشد که می‌خواهند بیش از یک مصاحبه‌کننده صرف باشند. به طور خلاصه می‌توان گفت دو مقاله بخش روش‌شناسی این کتاب راهنما، پاسخ‌گوی این پرسش است: من با نوارکاستی که مصاحبه را روی آن ضبط کرده‌ام چه باید بکنم؟ «جیمز ای. فاگرتی»، تاریخ‌نگار و آرشیودار در مقاله «تاریخ‌شفاهی و آرشیوها: مستندکردن متن» به خواننده یادآوری می‌کند که تاریخ‌شفاهی ابتدا ایجاد، سپس آرشیو می‌شود و در هر مرحله از آن «عصری‌سازی»^۶ می‌شود (یعنی از فرهنگ یا جامعه‌ای مولد به فرهنگ یا جامعه‌ای دیگر منتقل می‌شود و با فرهنگ دوم منطبق و با آن بومی‌سازی می‌شود) و این بخشی از فرایند

1. Informed consent
2. Release forms
3. Word Wide Web
4. Overidentification
5. Charles T. Morris
6. Cotextualization

ایجاد و آفرینش آن است. روی سخن «فاگرتری» زمانی که بر ارزش ماندگار مستندسازی متن کامل مصاحبه از ابتدای طرح تأکید می‌کند با مجری تاریخ شفاهی است نه با کتابدار. «فاگرتری» می‌گوید ارزش ارزش‌های صوتی یا نسخه‌های تاریخ شفاهی مانند هر سند آرشیوی دیگر با توجه به مقدار منابع مرتبطی افزایش می‌یابد که در دسترس پژوهشگر است. این منابع از فایل‌های دیگر و از قراردادهای منعقدشده با صاحب سند برای عکس و نسخه‌های مختلف دیگر است و نشان‌دهنده تغییرات ویرایشی است که در سند انجام شده است. در این فصل درباره نکات مثبت و منفی نوارهای صوتی و نوارهای ویدیویی مطالبی گفته می‌شود، توصیه‌های فنی درباره حفظ انواع مختلف نوارهای ویدیویی و نوارهای صوتی داده می‌شود، روش‌های افزایش بودجه برای آرشیوکردن خاطرات مختصراً شرح داده می‌شود و سؤالاتی درباره چگونگی دسترسی به مکتوبات و نسخه‌های تاریخ شفاهی در اینترنت و شبکه‌های جهانی مطرح می‌شود. با توجه به تجربیاتی که در سه دهه از فعالیت متخصصان در سطح جهانی به دست آرشیودارها و پژوهشگران تاریخ شفاهی رسیده است، «فاگرتری» اهمیت تاریخ شفاهی را برابر با اسناد مهمی می‌داند که ما برای حفظ و استفاده علمی از آن‌ها در آینده بیشترین تلاش را می‌کنیم. آخرین مقاله در بخش دوم مقاله «مرحله مشکل: نسخه‌برداری و ویرایش تاریخ شفاهی» نوشته «الینور میز» مکمل مقاله قبل از آن است که درباره حفاظت و آرشیوکردن است؛ اما با استدلال محکم دانش نسخه‌برداری و ویرایش در تاریخ شفاهی را به‌عنوان یکی از بخش‌های مهم و اساسی در ثبت خاطرات شفاهی مطرح می‌کند. «میز» به‌عنوان یکی از ویراستاران در گفتگوهای برخط مورخان شفاهی و متخصص در حوزه فناوری‌های نو در شبکه H-Oralhisht با متقاضیانی در تماس بود که در حال انجام پژوهش‌های تاریخ شفاهی سازمانی بودند. وی درصدد یافتن وسایل و ابزارهایی بود که کار پژوهشگران را در نسخه‌برداری، ویرایش، و فهرست‌نویسی کاست‌های تاریخ شفاهی تسهیل و ابزارهایی فراهم کند که راهنمایی در انجام طرح‌های شخصی، خانوادگی، یا اجتماعی برای افرادی باشد که این اطلاعات را جستجو می‌کردند. «میز» در این مقاله روش‌ها و مفاهیم تاریخ شفاهی را خلاصه می‌کند که زمان جنگ جهانی در آمریکا مطرح بود. هدف این مقاله، این است که به پژوهشگران جدید تاریخ شفاهی کمک کند تا مسائل موجود در این زمینه را تا حدودی دسته‌بندی و درباره آن تصمیمی آگاهانه اتخاذ کنند. در بخش سوم کتاب - پنج مقاله درباره «نظریه‌ها» - خواننده هم دیدگاه عمیق‌تری نسبت به مسائلی که در مقالات قبلی گفته شده پیدا می‌کند و هم از مطالب جدید حوزه تاریخ شفاهی و اصول آن آگاهی می‌یابد. نویسندگان این بخش متخصص در دو حوزه انسان‌شناسی و

جامعه‌شناسی هستند، همه آن‌ها مفتخرند که در زمینه تاریخ شفاهی فعالیت می‌کنند. نویسندگان نظریه‌هایی مطرح و معرفی می‌کنند که به نظرشان برای بررسی و درک و تفسیر تاریخ شفاهی بسیار مهم است؛ اما ایده‌هایی که آن‌ها مطرح می‌کنند اطلاعاتی کلی درباره تاریخ شفاهی در اختیار ما قرار می‌دهد.

در مقاله «نظریه حافظه: فردی و اجتماعی» پژوهشگر سخت‌کوش تاریخ شفاهی «آلیس ام. هافمن»^۱ و روان‌شناس اجتماعی «هاوارد اس. هافمن»^۲ مطالعات اولیه خود را درباره حافظه انسان و اثر آن بر واقع‌نمایی و ارزش مصاحبه‌های تاریخ شفاهی بازنگری و ویرایش کرده‌اند. «هافمن‌ها» با مطالعه و در نظر گرفتن روان‌شناسی حافظه و رابطه آن با مصاحبه و شرح مختصری از درس‌هایی که از شیوه عمل نویسنده در پژوهش‌های مربوط به حافظه گرفته‌اند و با مرور مطالب و دانش موجود درباره روان‌شناسی حافظه از این مفهوم در تاریخ شفاهی استفاده کردند. شاید خواننده برای اولین بار به موضوعات و مسائلی مانند اثرات «ناپایداری»^۳، «حواس‌پرتی»^۴، «بازداری یا سدشدن»^۵، «تسبب یا اسناد نادرست»^۶، «تلقین‌پذیری»^۷، «سوگیری»^۸، «پایداری یا مقاومت»^۹ برخورد داشته باشد. مطالعات مربوط به حافظه در سال‌های اخیر در آمریکا بیشتر مربوط به زندگی انسان‌ها در فاصله دو دوره بوده است. این مطالعات را پژوهشگرانی انجام داده‌اند که مستقیم یا غیرمستقیم در تاریخ شفاهی دخالت و با کسانی که روی مسائل مربوط به حافظه در آمریکا در سالیان اخیر کار کرده‌اند ارتباط نزدیک داشته‌اند. با توجه به مفاهیم و روش‌هایی که از چنین پژوهش‌هایی استخراج می‌شود «کیم لیزی راجرز»^{۱۰} مطالعه‌ای را بررسی و ارائه می‌کند که براساس پژوهش‌های تاریخ شفاهی است عنوان مقاله او «سالمندی، دوره زندگی و تاریخ شفاهی: روایات آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار از جنگ، تغییر اجتماعی و انحطاط» است. «راجرز» شیوه مطالعات دوره‌های زندگی و سالمندی جامعه را معرفی می‌کند و اینکه چگونه می‌تواند به حل مسائل جاری مربوط به زوال و انحطاط جامعه کمک کند موضوعاتی که او و همکارانش در مصاحبه با رهبران جوامع آمریکایی آفریقایی‌تبار

1. Alice M. Hoffman

2. Howard S. Hoffman

3. Transience

4. Absentmindedness

5. Blocking

6. Misattribution

7. Suggestibility

8. Bias

9. Persistence

10. Kim Lacy Rogers

در شهرهای دلتای می‌سی‌سی‌پی به آن پرداخته‌اند. این مقاله تشریح می‌کند که چگونه بعضی روش‌های کمی می‌تواند برای تفسیر و توضیح نتایج کیفی مفید باشد. «راجرز» از زندگی چهار تن از کسانی که با آن‌ها مصاحبه کرده نکات مهمی را برای طرح تاریخ شفاهی دلتا استخراج می‌کند و به دایره واژگان تاریخ شفاهی واژه‌هایی مانند «گروه»^۱، «مسیرها»^۲، «تحولات»^۳، «فرصت‌های شغلی»^۴، «فشار اجتماعی»^۵، «زنجیره ارتباطی»^۶ و «زندگی‌های مرتبط»^۷ را اضافه می‌کند. سومین مقاله «روشی برای تحلیل گفتمان در مصاحبه تاریخ شفاهی» نوشته «لوا مک‌ماهان»^۸، متخصص در حوزه روابط بین‌فردی، درباره نظریه‌های چالش‌برانگیز است. «مک‌ماهان» مسائل مربوط به شیوه‌های ارتباطی و تاریخ شفاهی را بررسی و تجزیه و تحلیل می‌کند، کار مختصری که کاملاً براساس پژوهش‌های «مک‌ماهان» و همکاران اوست. با این که تاریخ شفاهی عملی ارتباطی است، کار زیادی درباره پویایی و چگونگی ارتباطات در تاریخ شفاهی انجام نشده است. «مک‌ماهان» برای پرکردن این خلاء از فرمولی به نام «تحلیل گفتمان»^۹ استفاده کرده است. مفاهیمی که این فرمول در تاریخ شفاهی دارد، ترتیب و نظم در گفتگو و رعایت نوبت در صحبت، در متن قراردادن و پیچیدگی‌های مربوط به پرسش و پاسخ، مقابله، دنبال کردن، پاسخ‌دادن یا طفره‌رفتن و پاسخ‌دادن، اصلاح و مقاومت است.

«شرنا برگر گلوک»^{۱۰} نویسنده چهارمین مقاله است مقاله «تاریخ شفاهی زنان، آیا ژانری خاص است؟» عنوان مقاله برگرفته از مقاله معروف و تأثیرگذار «گلوک» است که در ۱۹۷۷ منتشر شد. در این مقاله، عمق افکار «گلوک» درباره تاریخ شفاهی که زنان انجام می‌دهند و مطالعه زنان از طریق تاریخ شفاهی نشان داده شده است. هدف اصلی «گلوک» در دهه ۱۹۷۰ این بود که خوانندگان را با نکات و تفاوت‌های ظریف جنسیت در گردآوری و مطالعه تاریخ شفاهی و زنان پژوهشگر آشنا همچنین آن‌ها را به مطالعه دقیق تاریخ زنان به شکل تاریخ شفاهی ترغیب کند. در این مقاله، «گلوک» آثاری را معرفی می‌کند که در سه دهه و نیم گذشته درباره تاریخ شفاهی زنان انجام شده است. برای اینکه نقش زنان در تاریخ بهتر شناخته

1. Cohort
2. Trajectories
3. Transitions
4. Careers
5. Social stress
6. Convoys of relationships
7. Linked lives
8. Eva McMahan
9. Conversation Analysis (CA)
10. Sherma Berger Gluck

شود، مطالعات مربوط به تاریخ شفاهی زنان عمیق تر شد تا واقعیت های بیشتری را درباره زنان نشان دهد. همچنین، گسترش بیشتر آن سبب شد که زمینه ها، تفاسیر مشترک، جنسیت، حافظه و گفتار بیشتر تجزیه و تحلیل شوند. «گلوک» به این موضوع اشاره می کند که تاریخ شفاهی زنان در چهارمین دهه خود با چالش های جدی روبه روست، از جمله نگرانی از حمایت نشدن و مسائل اخلاقی که مرتبط با این موضوع پیش روی ماست همچنین مسائلی که مربوط به ضبط و انتشار این مصاحبه هاست. به نظر او عنوان مقاله اش، نشان دهنده این است که تاریخ شفاهی زنان، مستلزم مطالعات بیشتری است.

برای اینکه این کتاب راهنما یکی از منابع کامل برای پژوهش های تاریخ شفاهی باشد نویسندگان تلاش زیادی کردند. آن ها به سرتاسر آتلانتیک رفتند تا به جدول مقالات، مقاله ای درباره نظریه روایت اضافه کنند. «مری چمبرلین»^۱، پروفسور تاریخ مدرن در بریتانیای کبیر و بهترین متخصص در روش داستان زندگی درباره «روایت زمانی»^۲ مطالبی را با توجه به علوم انسانی و علوم اجتماعی و تأثیر آن در روش شناسی تاریخ شفاهی بازگو می کند. او توضیح می دهد که چگونه عواملی مانند زمان، زبان و هویت در شیوه ساختار بندی، یادآوری و صحبت درباره گذشته در مصاحبه شوندگان تأثیر می گذارد. نمونه هایی از پژوهش های فرهنگ محور وی در میان مردم کارائیب بود که ویژگی های فرهنگی آن ها را روایت می کند. «چمبرلین» به مورخان شفاهی چندین روش برای بسط نظریه روایت پیشنهاد می کند.

سومین و آخرین بخش اصلی - «کاربردها (برنامه های کاربردی)» - نمونه هایی را از نتایج پژوهش های تاریخ شفاهی بررسی می کند. مورخان شفاهی برای بیان تجربیات تاریخ شفاهی خود ابزار و رسانه ای یافتند و آن را با جوامعی به اشتراک گذاشتند که خاستگاه آن تجربیات بود. همان طور که مورخان شفاهی کار خود را به مناطق دورتر می بردند و در سطح گسترده تری منتشر می کردند با مسائل قانونی و اخلاقی، چالش های فنی و روش شناختی بیشتری روبه رو می شدند. «انتشار تاریخ شفاهی: تبادلات شفاهی و فرهنگ چاپی» اولین مقاله در این بخش است که در آن «ریچارد کاندیدا اسمیت» خواننده را به دنیای چاپ می برد تا چند مسئله مهم را مطرح کند که مورخان شفاهی را مدت ها درگیر خود کرده بود. بسیاری از مورخان آثارشان را در قالبی که علاقه مند بودند منتشر کردند که صوتی یا تصویری بود. «اسمیت» برای آثار چاپی ارزش زیادی قائل بود هرچند که با کار چاپی نمی توان تمام مفاهیم در تبادل شفاهی را

1. Mary Chamberlain

2. Narrative turn

انتقال داد. «والری یو» روانپزشک و پژوهشگر مستقل و نویسنده متن تحسین برانگیز ضبط تاریخ شفاهی^۱ به تبعیت از «اسمیت» در دومین ویرایش خود بحث منابع چاپی را مختص بیوگرافی می‌داند. «یو» به پیشرفت‌های مهمی اشاره می‌کند که در بیوگرافی و اتوبیوگرافی در رشته‌های مختلف علوم اجتماعی و انسانی اتفاق افتاده است.

«یو» با استفاده از بیوگرافی‌های رمان‌نویسانی مانند «بتی اسمیت»^۲ و «کلی هریس»^۳ درباره کاربرد خاص روش‌های تاریخ شفاهی برای پژوهش‌های بیوگرافی بحث می‌کند. در میان سایر موضوعات به مورخان شفاهی هشدار می‌دهد که مراقب تأثیر موضوعات شخصی و اجتماعی در نوشتن بیوگرافی‌ها باشند و پیشنهاد می‌کند که راویان دانش، فرهنگ فردی، متن و موقعیت زمانی را در نظر بگیرند.

آخرین مقاله این کتاب، تاریخ شفاهی را از صفحات چاپی فراتر می‌برد و آن را در دنیای خلاقانه نمایش و برنامه‌های مستند صوتی و تصویری مطرح می‌کند. در مقاله «کاری بحث برانگیز و دشوار: اجرا (نمایش) براساس تاریخ شفاهی»، «جف فریدمن»^۴، مربی و طراح رقص، خواننده را با محل تلاقی هنر و تاریخ شفاهی آشنا می‌کند. مطالعه ارزشمند او درباره پایه‌های نظری نمایش و چگونگی نمایش و ارائه روایت‌های شفاهی به شکل نمایش به‌اوج می‌رسد. سپس «فریدمن» برخی ژانرها مانند ژانر نمایش موزیکال، تئاتر و رقص را مطرح می‌کند. در مقاله «فریدمن»، تاریخ شفاهی فراتر از نوار صوتی و صفحات چاپی می‌رود و مسائل مهمی درباره تاریخ شفاهی به‌عنوان تجربه‌ای دیداری و شنیداری مطرح می‌شود. مقاله آخر «تاریخ شفاهی در برنامه‌های مستند صوتی و تصویری (فیلم)» که مورخ فرهنگی، مورخ شفاهی، و آرشیوداری به نام «چارلز هاردی»^۵ و مورخ شفاهی به نام «پاملا دین»^۶ نوشته‌اند، مقاله‌ای تفکربرانگیز است. «هاردی» و «دین» برنامه‌های مستندی را که با صداها ضبط شده ساخته شده است بررسی کرده‌اند و چگونگی پیشرفت این برنامه‌ها را از رادیو به تلویزیون و از فیلم تا شبکه وب نشان داده‌اند. آنچه آن‌ها به آن پرداخته‌اند اختلاف میان مورخان شفاهی است که برخی به نسخه نوشتاری اولویت می‌دهند و معتقدند نوارهای صوتی اغلب فاقد پتانسیل لازم برای ساختن برنامه‌هایی با کیفیت لازم برای پخش است و مورخان شفاهی که به نوارهای صوتی اهمیت

1. Recording oral history

2. Betty Smith

3. Kelly Harris

4. Jeff Friedman

5. Charles Hardy

6. Pamela Dean

بیشتری می‌دهند. مستندسازان هم از تمام مصاحبه در برنامه‌های خود استفاده نمی‌کنند؛ زیرا می‌خواهند تنها صداهای خاصی را در برنامه‌های خود داشته باشند. «هاردی» و «دین» مانند «فریدمن» معتقدند برنامه‌های مستند صوتی و تصویری زمانی دارای کیفیت بهتر هستند که مورخان شفاهی بتوانند برای صداها مفهوم‌سازی کرده و به بهترین روش مفهوم را انتقال دهند تا اطلاعات تاریخی و عوامل اجتماعی به مخاطب انتقال داده شود.

خواسته نویسندگان که آرزویی ممکن و حقیقی است این است: «چیزی تقریباً برای هرکسی؟». لازمه رسیدن به این خواست این است که نویسندگان مقالات قادر باشند تمام جوانب را در نظر بگیرند، سؤالات دانشجویان و پژوهشگران را در این دهه و در آینده پیش‌بینی کنند. با روش‌های فلسفی (نظری و ماورایی) در مطالعات تاریخی، تغییرات آینده را پیش‌بینی کنند و منتظر تغییرات و پیشرفت‌های جدی در فناوری‌های ضبط و نشر باشند. این مسئله نویسندگان و ویراستاران را بر آن داشته است که کتابی راهنما تدوین کنند که هم به‌آسانی و هم در کوتاه‌ترین زمان در دسترس باشد و هم ویژگی‌های لازم برای این کار داشته باشد. مسلماً برای قضاوت درباره مفیدبودن و کارآمدی این کتاب (یا هر کتاب راهنمای دیگری) باید کتاب به‌دقت خوانده و ارزیابی شود مانند بودینگ که باید آن را خورد تا طعم آن را فهمید.

Notes

1. Oxford English Ditionary Online. S.v. "Vade mecum" <http://dictionary.oed.com/entrance.Dtl> (accessed March 18'2005)
2. Webb." History as High Adventure."
3. See.for example. Tuchman. "Distinguishing the Insignificant"
4. Nevins. Gateway to History.
5. See Waserman. Bibliography.

درباره نویسندگان مقالات و همکاران

مری چمبرلین استاد تاریخ اجتماعی مدرن در دانشگاه آکسفورد بروکس است. وی یکی از پیشگامان روش‌های داستان زندگی و تاریخ شفاهی است و کتاب‌های بسیاری در این زمینه‌ها و کارائیب و خانواده‌های کارائیب نوشته است. کتاب‌های او عبارت‌اند از:

Femwomen (1975; trans. 1976; 1983), *Old wives tales* (1981; trans. 1983), *Writing lives* (ed. 1988), *Growing up in Lambeth* (1989), *Narratives of exile and return* (1997; 2004), and *Family love in the diaspora: Migration and the anglo-caribbean experience* (2005).

همچنین او نویسنده کتاب *مهاجرت اهالی کارائیب: هویت‌های جهانی‌شده*^۱ (۱۹۹۸)، نویسنده همکار پائول تامسون در کتاب *روایات و ژانر*^۲ (۱۹۹۸؛ ۲۰۰۴)، و نویسنده همکار هری گولبرن در *خانواده‌های کارائیب در بریتانیا و جهان اطراف اقیانوس اطلس*^۳ (۲۰۰۱) است. او عضو انجمن تاریخی سلطنتی یکی از نویسندگان مجموعه کتاب‌های *مطالعات در خاطره و روایت*^۴ بود و در تعداد زیادی از هیئت‌های مشاوره دولتی، دانشگاهی، و مقاله‌نویسی عضو بود.

توماس چارلتون بومی‌ای اهل آرکانزاس با تابعیت تگزاس است و مدرک فوق‌لیسانس از دانشگاه بایلور و دکتری از دانشگاه تگزاس آستین دارد. او از سال ۱۹۷۰ عضو هیئت علمی دانشگاه بایلور و متخصص تاریخ تگزاس و جنوب غربی، تاریخ عمومی / حفاظت تاریخی، و تاریخ شفاهی؛ عضو فعال دپارتمان تاریخ؛ و مدیر مؤسسه تاریخ شفاهی (۱۹۷۰-۱۹۹۳) بوده و معاون ارشد در سه سازمان (۱۹۹۳-۲۰۰۳) و از سال ۲۰۰۳ در سمت مدیر مجموعه مرکز آرشیو / کتابخانه خدمت کرده است. وی در پژوهش‌های تاریخ شفاهی فعال است و در سطح دولتی (بنیان‌گذار انجمن تاریخ شفاهی تگزاس)^۵ و ملی تدریس می‌کند (فعال در انجمن تاریخ شفاهی تگزاس و رئیس این انجمن از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۱). انجمن تاریخ شفاهی تگزاس در ۱۹۹۹ برای دستاوردها و آثارش به او نشان افتخار اعطا کرد.

پاملا دین لیسانس و فوق‌لیسانس خود را در رشته تاریخ از دانشگاه مین^۶ و دکترای خود را در رشته تاریخ از کارولینای شمالی در چپل هیل دریافت کرد. او بنیان‌گذار مرکز تاریخ شفاهی

1. Caribbean migration: Globalised identities

2. Narratives and genre

3. Caribbean families in Britain and Transatlantic world

4. Studies in memory and narrative

5. Texas Oral History Association (TOHA)

6. Maine

هری ویلیامز در دانشگاه ایالت لوئیزیانا بود، اثر او کتاب *شما باید این داستان را بشنوید*^۱ (۱۹۹۸) است، کتابی دربارهٔ چگونگی ضبط ویدئویی مصاحبه‌های تاریخ شفاهی. او آرشیودار مرکز زندگی اقوام مین (آمریکا) در دانشگاه مین و میزبان و تولیدکننده برنامه رادیویی «ریشه مین: موسیقی سنتی و داستان از آرشیو مرکز فرهنگ عامه مین»^۲ است.

جیمز ای. فاگرتی رئیس بخش جمع‌آوری و نگهداری انجمن تاریخی مینه‌سوتا است که دفتر انجمن تاریخ شفاهی در آن قرار دارد. او سرپرستی و ریاست طرح‌های تاریخ شفاهی را با همکاری افراد و جوامع مهاجر بر عهده داشته است؛ این همکاری‌ها در زمینه کشاورزی، صنعت تفریح و سرگرمی، محیط، و صنعت پزشکی بود. او در کارگاه‌های آموزشی دربارهٔ کاربرد تاریخ شفاهی و تاریخ تصویربرداری ویدئویی در آرشیوها، شرکت‌ها، و سازمان‌های فرهنگی تدریس می‌کرد. فاگرتی عضو انجمن آرشیودارهای آمریکایی بود و در شورای راهبردی آن‌ها و شورای انجمن تاریخ شفاهی خدمت می‌کرد. او رئیس کمیته منابع شفاهی شورای بین‌المللی آرشیو بود و در حال حاضر، عضوی از بخش آرشیو کسب‌وکار است. او مقالات بسیاری به‌خصوص دربارهٔ پیشرفت تاریخ شفاهی و آرشیو کسب‌وکار نوشته است.

جف فریدمن رقصنده و طراح رقص بود که در فاصله سال‌های ۱۹۷۹ تا ۱۹۹۷ در سانفرانسیسکو زندگی کرد. در سال ۲۰۰۳ پس از دریافت درجه دکترای تخصصی پژوهشی در دانشگاه کالیفرنیا، ریورساید، که مطالعات آن بر جنبه‌های خاصی از تاریخ شفاهی متمرکز بود، به ریاست مدرسه هنر میسون در دانشگاه راتگرز از دانشگاه ایالتی نیوجرسی منصوب شد. تازه‌ترین آثار او در این زمینه کتاب *هنر و عملکرد حافظه: اصوات و حرکات خاطره*^۳ (۲۰۰۳) و مقاله‌ای در مجله انجمن تاریخ شفاهی بریتانیا بود. او مدیر و بنیان‌گذار طرح تاریخ شفاهی «میراث»^۴ بود که تاریخ زندگی هنرمندان نمایش را از سال ۱۹۸۸ مستند کرده بود.

شرنا برگر گلوک ریاست برنامه تاریخ شفاهی در دانشگاه ایالتی کالیفرنیا را در لانگ‌بیچ بر عهده داشت، جایی که او برای اولین بار مطالعات زنان را تدریس کرد. او یکی از پیشگامان تاریخ شفاهی زنان است و اولین مقاله روش‌شناسی در این زمینه را در آمریکا منتشر کرد. در سال ۱۹۹۱، همراه با «دافنه پاتای»^۵ کتاب *سخنان زنان: روش فمینیستی تاریخ شفاهی*^۶ را

1. You've got to hear this story

2. Maine roots: Traditional music and stories from the archives of the Maine folklife center

3. Art and the performance of memory: Sounds and gestures of recollection

4. Legacy

5. Daphne Patai

6. Womens' words: the feminist Practice of oral history

منتشر کرد. کتاب‌هایی که به تنهایی نوشت عبارت‌اند از: *از خانه تا زندان*^۱ (۱۹۷۶)، *بازبینی ماجرای روزیای پرچکار*^۲ (۱۹۸۷)، و *یک آمریکایی فمینیست در فلسطین*^۳ (۱۹۹۴). او اخیراً طرح مجازی آرشیوی تاریخ شنیداری / شفاهی را در شبکه جهانی به این نشانی راه‌اندازی کرده است: <http://salticid.nmc.csulb.edu/cgi-bin/WebObject/OralAurl.woa>

رونالد جی. گریل اولین مدیر دفتر پژوهش‌های تاریخ شفاهی دانشگاه کلمبیا در نیویورک سیتی و رئیس انجمن تاریخ شفاهی بود. او نویسنده کتاب‌های *محفظه‌های صدا: هنر تاریخ شفاهی* (۱۹۷۵-۱۹۸۵) و *ذهنیت و چندفرهنگی در تاریخ شفاهی*^۴ (۱۹۹۲) است. برای سال‌های زیادی، او ویراستار و نویسنده *مجله بین‌المللی تاریخ شفاهی* بود و با همکاری بخش تاریخ دانشگاه کلمبیا در سمیناری آموزشی درباره تاریخ شفاهی تدریس کرد. مقاله او در این کتاب بخشی از طرح او درباره موقعیت هنر در تاریخ شفاهی بود.

از سال ۱۹۹۰ عضو بخش تاریخ دانشگاه وست چستر در پنسیلوانیا بود. برنامه «چارلز هاردی سوم»، برنامه مستند صوتی و تصویری و مبتنی بر وب را وی تهیه کرده بود. عنوان مقاله دو ساعت و نیمه او این بود: «من تقریباً همیشه می‌توانم نور خانه را ببینم: سفری به شهرستان هارلن، کنتاکی» که این مقاله برخاسته از *مجله تاریخ چندرسانه‌ای*^۵ در سال ۱۹۹۹ منتشر شد، او این کار را با همکاری «آلساندرو پورتلی»^۶ انجام داد و جایزه سال رسانه‌های غیرچاپی را از آن خود کرد. در حال حاضر، وی مسئول نظارت بر مورخان وبگاه ایالتی مشترک است که محتوای تاریخی و طرح درس درباره شاخصه‌های تاریخی پنسیلوانیا را می‌سازد. نشانی این وبگاه: <http://www.explorePAhistory.com>

آلیس ام. هافمن تاریخ کار تدریس می‌کرد و طرح تاریخ شفاهی و آرشیو کار را در دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا پایه‌گذاری کرد. پس از آن، روش‌شناسی تاریخ شفاهی را در کالج «برین‌ماور»^۷ تدریس کرد. او از ابتدای شروع به کار انجمن تاریخ شفاهی با انجمن همکاری فعال داشت. او به‌عنوان رئیس انجمن تاریخ کار پنسیلوانیا خدمت کرد. همراه با «هاوارد اس. هافمن» در سال ۱۹۹۰، کتاب *آرشیوهای حافظه: خاطرات یک سرباز از جنگ جهانی دوم*^۸ را نوشت.

هاوارد اس. هافمن ابتدا در دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا و سپس بیش از بیست سال در کالج

1. From parlor to prison
2. Rosie the river revisited
3. An American feminist in Palestine
4. Subjectivity and multiculturalism in oral history
5. Journal for multi media history
6. Alessandro Portelli
7. Brynmawr
8. Archives of memory: a soldier recalls World War II

برین مور، روان‌شناسی تجربی تدریس کرد، جایی که او بازنشسته شد. به مدت هشت سال به عنوان عضو، سپس به عنوان رئیس «کمیته ملی سلامت روان / مؤسسه ملی بهداشت روان»^۱ ایالات متحده آمریکا خدمت کرد تا برنامه‌های کاربردی را برای کمک‌های پژوهشی ارزیابی کند. در دوره‌ای که به این کار مشغول بود پژوهش‌های او بیشتر درباره وابستگی اجتماعی، ادراک، و حافظه بود. او با همکاری «آلیس هافمن» کتاب *آرشیوهای حافظه: خاطرات یک سرباز از جنگ جهانی دوم* را نوشت.

مری ای. لارسون مدرک دکترای خود را از دانشگاه براون دریافت کرد و با توجه به پیش‌زمینه‌ای که در مردم‌شناسی داشت وارد حوزه تاریخ شفاهی شد. او معاون برنامه تاریخ شفاهی نوادا بود و پیش از آن با دفتر تاریخ شفاهی در دانشگاه آلاسکا، فیربنک، کار کرده بود. به عنوان ویراستار رسانه‌ای در مجله *مطالعه تاریخ شفاهی*^۲ کار کرد و در کمیته‌های زیادی خدمت کرد که کارشان در زمینه تاریخ شفاهی بود. او از اعضای منتخب در شورای انجمن تاریخ شفاهی و ویراستار مباحثات مربوط به تاریخ شفاهی بود. در سطح منطقه‌ای، «لارسون» به مدت شش سال در هیئت‌مدیره انجمن تاریخ شفاهی جنوب غربی عضو بود. علائق پژوهشی او مناطق جغرافیایی غرب و سرزمین‌های دریایی و مسائل مربوط به روش‌ها و مسائل اخلاقی دیجیتالی کردن تاریخ شفاهی و افزایش دسترسی به منابع تاریخ شفاهی بود.

الینور ای. میز عضو هیئت علمی دانشگاه بایلور است و به عنوان سردبیر ارشد در مؤسسه تاریخ شفاهی دانشگاه کار می‌کند. او مدرک فوق‌لیسانس علوم کتابداری از «دانشگاه زنان تگزاس»^۳ دارد و از دانشگاه تگزاس در اوستین دو مدرک کارشناسی و فوق‌لیسانس دریافت کرده است. او در ژاپن زبان انگلیسی تدریس کرده و قبل از پیوستن به بایلور در سال ۲۰۰۱، به عنوان کتابدار فنی مرجع در عربستان سعودی خدمت کرده است.

چارلز تی. مورِیسی رئیس سابق انجمن تاریخ شفاهی است که کار خود را در زمان ترومن در سال ۱۹۶۲ با مصاحبه با کارکنان کاخ سفید آغاز کرد و این کار را برای کتابخانه ترومن انجام داد و بلافاصله پس از آن، مدیر برنامه تاریخ شفاهی کتابخانه جان اف. کندی شد. او مدیریت طرح‌هایی را برای بنیاد فورد، صندوق خیریه پو، مؤسسه پزشکی هاوارد هاگز، بنیاد بوش، کالج پزشکی بایلور در هوستون، و گروه واشنگتن از کتابخانه کنگره را بر عهده گرفت. او به کرات کارگاه‌های آموزشی تاریخ شفاهی برپا می‌کرد و بیش از پنجاه مقاله درباره مهارت‌ها و ابزار

1. National Institute of Mental Health

2. Oral history review

3. Texas woman's university

ضروری تاریخ شفاهی منتشر کرده است.

لوییس ای. مایرز^۱ مدیر مؤسسه تاریخ شفاهی دانشگاه بایلور در واکو، تگزاس است، از سال ۱۹۸۶ در تمام مراحل ایجاد طرح‌های تاریخ شفاهی، از طرح تا انتشار آن، دخیل بوده و از سال ۱۹۸۷ دبیر/ خزانه‌دار انجمن تاریخ شفاهی تگزاس بوده است. با افراد زیادی مشورت کرده است تا بتواند تاریخ شفاهی، حرفه‌ها، خانواده‌ها، و کسب‌وکار جوامع آن‌ها را جمع‌آوری کند. کارگاه‌های بی‌شماری دربارهٔ روش‌شناسی تاریخ شفاهی برپا کرده است. او نویسنده کتاب *نامه‌های زیر نور لامپا: نمایش زنانه از زندگی روزمره در جنوب تگزاس*^۲ (۱۸۷۳) است و نویسنده همکار «ربکا شارپلس» و «کلارک بیکر»^۳ عکاس است که با همکاری هم کتاب *سنگ در زیر یک ماسه: کلیساهای شهرستان در تگزاس*^۴ (۲۰۰۳) را نوشتند.

کیم لیسسی راجرز استاد تاریخ و مطالعات آمریکایی در کالج دیکنسون، پنسیلوانیا، و نویسنده کتاب *زندگی شرافتمندانه: روایت‌های حقوق شهروندی در نیوآرلئان*^۵ (۱۹۹۳) است. او نویسنده همکار «اوا مک‌ماهان» در کتاب *تاریخ مصاحبه شفاهی تعاملی*^۶ (۱۹۹۴) و نویسنده همکار «سلما لیدسدورف»^۷ و «گراهام داوسان»^۸ در کتاب *تروما و داستان زندگی: دیدگاه‌های بین‌المللی*^۹ (۱۹۹۹) است. جدیدترین کتاب او *مرگ و زندگی در دلتا: روایت‌های آمریکایی‌های آفریقایی تبار از خشونت، انعطاف، و تغییرات اجتماعی*^{۱۰} است. اکنون در کارلایل با چندین سگ اصیل از نژاد باکسر زندگی می‌کند.

ربکا شارپلس کار خود را در زمینه تاریخ شفاهی در سال ۱۹۷۷ آغاز کرد. او مصاحبه‌های تاریخ شفاهی را با دستگاهی الکتریکی تایپ می‌کرد. پس از دریافت لیسانس و فوق‌لیسانس از دانشگاه بایلور، دکترای خود را از «دانشگاه ایالتی موری»^{۱۱} دریافت کرد و در سال ۱۹۹۳ به بایلور بازگشت و به‌عنوان مدیر مؤسسه تاریخ شفاهی کار خود را آغاز کرد. دانشگاه بایلور جایی بود که او مصاحبه‌های تاریخ شفاهی زیادی با موضوعات متنوع انجام داد. نویسنده کتاب *زمین بارور، انتخاب‌های محدود: زنان در مزارع پنبه تگزاس، ۱۹۰۰-۱۹۴۰*^{۱۲} و نویسنده همکار کتاب

1. Lois E. Myers

2. *Letters by lamplight: a woman's view of everyday life in south Texas*

3. Clark Baker

4. *Rock beneath the sand: County churches in Texas*

5. *Righteous lives: Narratives of the New Orleans civil rights*

6. *Interactive oral history interviewing*

7. Selma Leydesdorff

8. Graham Dawson

9. *Trauma and life stories: International perspectives*

10. *Life and death in Delta: African Americans narratives of violence, resilience, and social change*

11. Murray State University

12. *Fertile ground, narrow choices: Women on Texas cotton farms, 1900-1940*

سنگ در زیر یک ماسه: کلیساهای شهرستان در تگزاس (۲۰۰۳) است. او عضو شورای اجرایی و معاون اجرایی انجمن تاریخ شفاهی بوده و در سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۰۶ رئیس این انجمن بوده است. او در دانشگاه بایلور تاریخ آمریکا و تاریخ شفاهی تدریس می‌کند.

لیندا شاپس مورخی است که در کمیسیون تاریخی و موزه پنسیلوانیا کار می‌کند و در بسیاری از طرح‌های تاریخ شفاهی سمت مشاور دارد. او آثار زیادی در زمینه تاریخ شفاهی و تاریخ عمومی دارد که جدیدترین آن، یعنی کتاب *معنادادن به تاریخ شفاهی*^۱ در وبگاه‌هایی با موضوع تاریخ در دسترس است. یکی از این وبگاه‌ها در این نشانی است:

<http://historymatters.gmu.edu/sme/oral>

او رئیس سابق انجمن تاریخ شفاهی است. در زمان ریاست او رهنمودهای اخلاقی و قانونی با عنوان *رهنمودهای ارزشیابی در تاریخ شفاهی* تدوین شد. در حال حاضر، او با طرح «مطالعات پالگریو در تاریخ شفاهی»^۲ همکاری می‌کند. او در ایالات متحده همگام با افراد دیگری که در این راستا فعالیت می‌کنند در تلاش بوده است تا تاریخ شفاهی را از مقررات حاکم بر پژوهش‌ها با موضوعات انسانی مستثنی کند.

ریچارد کاندیدا اسمیت استاد تاریخ دانشگاه کالیفرنیا در برکلی است، جایی که او دفتر تاریخ شفاهی محلی را سرپرستی و مدیریت می‌کند. او نویسنده کتاب *آرمانشهر و دگراندیشی: هنر، شعر، و سیاست در کالیفرنیا*^۳ (۱۹۹۵)، *فرزندان ملارمه: نمادگرایی و تجدید تجربه*^۴ (۱۹۹۹)، و *هنر و نمایش خاطره: صداها و حرکات (ژست‌های) خاطرات*^۵ (۲۰۰۳) است.

والری رالی یو ویراستار و منتقد کتاب در نشریه *مطالعات تاریخ شفاهی* است. او مدرک دکترای از دانشگاه ویسکانسین دریافت کرد. اولین طرح تاریخ شفاهی او (۱۹۷۴-۱۹۷۵) شامل مصاحبه با سه نسل از زنان کارگر در کارخانه‌ای در کاربورو در شمال کالیفرنیا بود. عضو انجمن تاریخ شفاهی، عضو مؤسسه مورخان آمریکایی، و عضو انجمن بین‌المللی تاریخ علوم اجتماعی و رفتاری است. «یو» برگزارکننده کارگاه‌های تاریخ شفاهی و مشاور طرح‌های تاریخ شفاهی است. رساله او درباره مصاحبه عمیق با عنوان *ضبط تاریخ شفاهی: راهنمایی برای علوم اجتماعی و انسانی* (۱۹۹۴) است که انتشارات «آلتامیرا» در سال ۲۰۰۵ آن را به چاپ دوم رساند. اولین اثر

1. Making sense of oral history

2. Palgrave studies in oral history series

3. Utopia and dissent: Art, poetry, and politics in California

4. Mallarmé's children: Symbolism and the renewal of experience

5. Art and performance of memory: Sounds and gestures of recollections

بیوگرافی او برنیس کلی هریس: زندگی/ای خوب نوشته شد^۱ (۱۹۹۹) و جدیدترین اثر وی در زمینه بیوگرافی بتی/اسمیت و درختی که در بروکلین رشد می‌کند^۲ است. «یو» علاوه بر فعالیت در زمینه تاریخ شفاهی، فعالی اجتماعی نیز هست و در زمینه موضوعاتی مانند صلح، عدالت اجتماعی، و حفاظت از محیط‌زیست فعالیت دارد. او عضو «انجمن مثلث پژوهش سی.جی.»^۳ و عضو انجمن روانکاوی کارولینای شمالی نیز هست، او در چپل هیل در کالیفرنای شمالی کار روانکاوی و روان‌درمانی نیز انجام می‌دهد.

«انجمن مثلث پژوهش سی.جی.» سازمانی از افراد علاقه‌مند به کارهای روانپزشک سوئیسی «کارل گوستاو یونگ»^۴ است و نام او به‌اختصار در انتهای نام این سازمان آورده می‌شود.

1. Bernice Kelly Harris: a good life was writting

2. Betty Smith and a tree that grows in Brooklyn

3. C. G. Society of the Research Triangle

4. Carl Gustav Jung